

hvis Formaal er at tilvejebringe en Rytterstatue af den afdøde Konge, det er maaske den sidste Bevilling, men saa er Landbrugslotteriet den næstsidste. Jeg skal nu ikke komme dybt ind paa Landbrugslotteriet. Et æret Medlem af Folketinget, det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) tror jeg, et æret Medlem af Højrepartiet, karakteriserede det som utilladelig Humbug, at man kaldte dette Lotteri Landbrugslotteri, da det dog var et Væddeløbslotteri. Han sagde, at vel var det en meget hæderlig Sag i og for sig at lave et Lotteri for en Væddeløbsbane, og en Væddeløbsbane var ogsaa en meget hæderlig Sag; men naar man kaldte det et Landbrugslotteri, var det for at faa Bevillingen til at glide ned, og det ærede Medlem paatalte dette. Jeg tror ogsaa, at skønt den højtærede Justitsminister ikke har forvænnet os i sin Administration, har han næppe begaaet noget usmageligere end den Forbindelse, hvori her den ministerielle Vilkaarlighed og private Foretagsomhed er sat med det mindre Landbrugs Tarv. Men det skal jeg ikke komme videre ind paa. Dette Lotteri skal indbringe $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det ærede Medlem, jeg nævnedes, spurgte den højtærede Justitsminister, om han, da han oprettede dette Lotteri, havde forespurgt Landbrugsministeriet, hvad dette mente om denne Maade at ophjælpe Landbruget paa. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister svarede, at han havde ikke forhandlet med Landbrugsministeriet overhovedet om dette Lotteri. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han har forhandlet med Finansministeren om Oprettelsen af dette Lotteri, thi det er dog ganske mærkeligt, naar vi have et Klasselotteri, som i alt indbringer $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., samtidig at oprette et Landbrugslotteri, som skal indbringe $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., $\frac{1}{3}$ af, hvad Klasselotteriet indbringer, altsaa et konkurrerende Lotteri, uden at have forespurgt eller forhandlet med Finansministeren. Det er altsaa et Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til den højtærede Justitsminister.

Nu er dette Lotteri oprettet, og man har ikke nogen Sikkerhed for, at man ikke i Fremtiden kan se en Mængde forskellige Lotterier blive oprettede administrativt af den højtærede Justitsminister. Derfor vil jeg gerne henlede det høje Landstings Opmærksomhed paa det Spørgsmaal, om der ikke kunde være Anledning til at vende tilbage til en Stilling, som tidligere er indtagen af en Justitsminister af Højre, nemlig Nellesmann, som netop søgte at indskrænke den administrative Myndighed paa

dette Omraade. Allerede saa tidlig som i 1879, ved en ministeriel Skrivelse af 9. Juli 1879, erklærede Nellesmann overfor en Ansøgning om Fornyelse af en Lotteribe-
villing, at han var sindet, saa snart Lejlighed gaves, at indskrænke Lotteribe-
villingerne, saa at dette Lotteri ikke kunde
vente den ønskede Fornyelse. Og i 1883
forelagde Nellesmann for Folketinget et
Lovforslag, der gik ud paa en Indskræn-
ning af den ministerielle Myndighed over-
for Lotteriet. Ifølge den nugældende Lov
kan Justitsministeriet udstede tre forskel-
lige Bevillinger med Hensyn til Lotteri,
dels til Lotteri i udelukkende veldædigt
Øjemed og i en indskrænket Kreds enten
indenfor en By eller et Amt, dels, som
det hedder, til andre Foretagender,
Lotterier, der ere satte i Forbindelse
med andre Foretagender, naar de kun
ere til Befordring af disse, og endelig
til Tombolaer. Det Lovforslag, som Nelle-
mann fremsatte, gik ud paa, at disse
Bevillinger til Lotterier, der vare for-
bundne med andre Foretagender, og kun frem-
traadte som Midler til Befordring af andre
Foretagender, skulde bortfalde; for Frem-
tiden skulde der kun ved Lov kunne op-
rettes Lotterier af den Beskaffenhed her
i Landet. Samtidig indsatte han i dette
Lovforslag en Bestemmelse om, at de Lot-
terier, der nu vare, skulde ophøre indenfor
et bestemt Tidsrum, 5 Aar efter at Lov-
forslaget var traadt i Kraft, eller omtrent
5 Aar, det var indtil den 16. Juli 1887.
Dette Forslag kom til Folketinget; det
blev behandlet og gik til Finansudvalget,
og der forandrede man det derhen, at det
blev særdeles skærpet, saaledes at der kun
blev Tilladelse for Justitsministeren til at
oprette saadanne smaa Lotterier, der kun
skulde foretages med en enkelt Bortlod-
ning og kun i velgørende Øjemed og med
indskrænket Afsætning, medens alt Lotteri
i øvrigt skulde blive en Lovgivningssag.
Justitsministeren eller Administrationsmyndi-
ghederne fik Lov til at tillade kortvarige
Tombolaer i almennyttige eller velgørende
Øjemed. Det var alt det, Folketinget vilde
indrømme Justitsministeren den Gang, og
dette tog Nellesmann imod og erklærede sig
vel tilfreds dermed og gik ind paa Lov-
forslaget i denne Form. Lovforslaget var,
som sagt, i Finansudvalget, og hele Fi-
nansudvalget gik ind derpaa, undtagen to
Medlemmer af Højre, medens to andre af
Højre, og det var ikke de ringeste, nemlig
Professor Scharling og General Thomsen,
ganske tiltraadte det øvrige Finansudvalgs
Stilling. Forslaget blev enstemmig ved-